

РЕШЕНИЕ

№ 2131

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **742** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Регионална дирекция по горите (РДГ) – С. срещу Решение №232914 от 03.10.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав, постановено по НАХД № 10832 по описа за 2018г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 40 от 27.0.2018г., издадено от инж. М. Х. – Директор на Регионална дирекция по горите – С. /РГД С./, с което на С. А. Ц., на основание чл.257, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за горите (ЗГ) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение по чл. чл.257, ал.1, т.1 и т.3 от ЗГ във вр. с чл. 108, ал.2 и чл. 12б ал.1, т.7 и т.9 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горски.

Касаторът навежда доводи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че жалбата, подадена пред СРС е недопустима като депозирана след изтичане на 7-дневния срок за това. Изтъква, че безспорно е доказано извършването на посоченото в НП нарушение. Сочи, че в АУАН и НП пълно и точно е описано извършеното нарушение и не са допуснати нарушения, които да доведат до накърняване правото на защита на наказаното лице. Иска отмяна на постановеното решение, както и потвърждаване на издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от юрк. И.

И.. Поддържа жалбата и моли да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът С. А. Ц., редовно призован, не се представлява.

СГП, представлявана от Прокурор Ю. счита касационната жалба за основателна и доказана и моли да бъде уважена.

Административен съд София – град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел, че посочените в процесното НП като нарушени разпоредбите на чл. 12б, ал.1, т. 7 и т. 9 от Наредба № 1/12г. и чл. 108 ал.2 ЗГ препращат към съдържанието на други правила, представляващи част от изискванията на посочените разпоредби на ЗГ, нарушаването на които правила обуславя и отговорността по приложените с НП разпоредби. В конкретния случай това са правилата на посочените в чл. 12б, ал.1 от Наредба № 1/12г. одобрен технологичен план за добив на дървесина и разпоредба от НК, определяща състав на престъпление, извършено в горските територии .

СРС в посочил още, че конкретното съдържание на посочените правила обуславя отговорността на С. А. Ц., доколкото нарушаването им е посочено като основание за налагане на санкцията по НП - съдържанието на правилата и нормативните разпоредби , които ги предвиждат, не се посочени в АУАН и НП .

Според АУАН и НП нарушението се изразява в това, че в периода 05.01.2017г. - 16.11.2017г., С. Ц.- в качеството на лице по чл. 108 ал. 2 ЗГ, на което било издадено позволително за сеч в С. в землището на [населено място], отдел 749, подотдел „б“ не следил за спазването на одобрения технологичен план за сечта и изградил пътища и просеки, неотразени в него и не уведомил органите на МВР.

За да отмени НП, СРС е приел, че НП е незаконосъобразно, като издадено при допуснато нарушение, ограничаващо правото на защита на наказаното лице. Прието е, че липсва индивидуализиране на посочения за одобрен технологичен план, посочване на конкретното съдържание на частта от одобрения технологичен план, която се твърди , че е нарушена и индивидуализиране на посочените „пътища и просеки“ , индивидуализиране на състава и времето на извършване на твърдяното престъпление, посочване на обстоятелства , въз основа на които се претендира, че Ц. е знаел или е могъл да предвиди твърдяното извършване на сеч в нарушение на одобрения технологичен план. Въззивният съд е изтъкнал с още, че посочените обстоятелства не са изяснени напълно и в посочения в НП протокол за проверка от 16.11 2017г. и извън това протоколът за проверка от 16.11 2017г. не е предявен на Ц. при предявяване на обвинението по АУАН като част от обвинението за извършено административно нарушение.

Настоящата съдебна инстанция споделя така направените правни изводи. Решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила. В АУАН и НП, описанието на нарушението е лаконично, не е индивидуализиран състава на извършване на твърдяното престъпление, посочване на обстоятелства , въз основа на които се претендира, че касаторът е знаел или е могъл да предвиди

твърдяното извършване на сеч в нарушение на одобрения технологичен план. Липсата на описание или неясното описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено нарушението е в противоречие с чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че жалбата пред СРС е подадена след изтичане на преклузивния 7-дневен срок за това. Съгласно чл.180, ал.6 НПК, лицето, чрез което става връчването, подписва разписка със задължение да предаде призовката, съобщението или книгата на лицето, за което са предназначени. В случая в разписката за получаване на НП такова отбелязване не е извършено. Следователно, при липсата на изискуемото отбелязване на задължението за предаване, срокът започва да тече от момента на последното.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от страна на касатора, следва да бъде оставено без уважение.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението на СРС е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №232914 от 03.10.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав, постановено по НАХД № 10832 по описа за 2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.